



# ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET  
HETILAPJA – V. ÉVFOLYAM – 24. SZÁM, 2012. JÚN. 24.

## Kedves Testvérek!

Még le sem zajlott véglegesen a honfoglalás és máris a polgárháború árnyéka vetült a választott nép jövőjére. Persze egy ilyen lépés megpecsételte volna Izrael jövőjét, és valószínűleg el is tűnt volna a föld színéről, hiszen még központi állam sem volt, külső ellenségből viszont volt bőven.

A polgárháború oka mai szemmel nem szokványos: kultikus jellegű, méghozzá egy valláson belül. A kérdés az volt, lehet-e a Jordánon túl is oltárt építeni. A

mely nem igazán tudta a későbbiekben befolyásolni a nép életét. Azonban ennek a történetnek a tanulsága nagyon élő, aktuális. Hogyan viszonyulok a másik emberhez, ha az másként éli meg a kegyességet, még akkor is, ha a keresztyenség ugyanahhoz az ágához tartozok is, mint ő? Az első kérdésnek azonban belülről kell jönnie: én, a magam részéről mennyire veszem komolyan a hitemet? Sajnos ma már ezt a kérdést kell első körben feltenni, tekintettel a mindenre kiterjedő értékválságra, mely viszonylagossá tesz mindent. A mai világ

*„Bizonyág ez közöttünk, hogy az ÚR az Isten!”*

*Józs 22,34*

polgárháborúnál semmivel nem kisebb veszély volt a kultusz szétagulódása, szétrepedése. Egy ilyen jellegű szakadás éppen úgy véget vetett volna Izrael létének, mint egy már előbb említett polgárháború.

Aztán pedig jött a felismerés: az oltár építésének mindössze praktikus okai vannak, és semmi más szándék nem vezérli a Jordánon túl élő törzseket. Ne feledjük, ekkor még nem volt szó a kultusz centralizációjáról, nem akart még senki templomot építeni, addig még jó pár száz év el fog telni, sőt Istennek először nem is tetszett az ötlet (2Sám 22). Első ránézésre ez mellékvágány volt,

alapértéke a tolerancia, az individuum tiszteletben tartása, azonban mi a helyzet akkor, ha az egyházzól van szó, egy olyan helyről, ahová Isten maga hívja el gyermekeit? Ott mihez kezdjek az eltérő véleményekkel, más meglátásokkal?

Isten valami különös kegyelmet gyakorolt kelet-európai gyermekeivel: a kommunista rendszert sokan elátkozták (jogosan), de egyvalamit elért: nem engedte meg hogy a kelet-európai egyházak széthulljanak, és társadalmilag marginalizálódjanak. Nem arról van szó, hogy Isten ereje abban állna, hogy számban mekkora egyháza van, de tény, hogy abban is meg kell mutat-

---

kozzon Istenhez való tartozásunk, hogy képesek vagyunk a másik kegyességét is elfogadni, még hozzá a magaméval egyenrangúnak. Ez persze sokszor nem könnyű, hiszen az ember természeténél fogva szereti előtérbe tolni magát és a másikra rákényszeríteni a véleményét. Emberfeletti teljesítmény kell ahhoz, hogy a magam hite elég szilárd legyen és mégis toleráns legyek a másik iránt. Itt sem maga az oltár volt a lényeg, hogy egy vagy két kultuszi hely volt, hanem, hogy nem bálványt akarnak-e imádni.

Ma azonban, amikor nincs külső szorító tényező, akkor minden korábbinál jobban kell imádkozni az egységért. De egyúttal azért is, hogy ez az egység ne egy formális egység legyen, hanem egy igaz lelki közösség testvér és testvér között. Csak az ilyen közösség képes kiállni az idő próbáját, mert ami embertől van, az mulandó, mint maga az ember.

A kérdés mai viszonyokra vetített másik nagyon fontos része, hogy képes vagyok-e elfogadni a másik kegyességét. Érdekes rész a történet elején, hogy itt sem azt kérdezték egymástól, vajon elfogadható-e az, amit a folyón túli testvérek tesznek, hanem máris a megtorlásokon gondolkodtak. Pedig lenne, lehetne mit tanulni egymástól. Persze a másik hite, kegyessége számomra is sokszor tükör, és amit benne látok, az nem mindig hízelgő. Megláthatom benne saját gyengeségeimet, fogyatékoságaimat. De éppen ezért van rá szükségem. Mert ha nem ismerem meg a saját gyengeségeimet, hiányosságaimat, akkor nem is tudok még imádkozni sem azért, hogy Isten miben segítsen meg, hogy fejlőd-

hessek a hit terén.

A harmadik kérdés, hogy mennyire akarom a saját értékrendemet ráerőszakolni a másikra. Itt most korántsem a misszióról van szó, hiszen az teljesen másról szól, még akkor is, ha a világ szereti a kettőt összekeverni. Azonban tény, hogy sokan vannak tévedésben a megtérés fogalmával kapcsolatban. A megtérés egyáltalán nem azt jelenti, hogy valakinek a látását a magamévá teszem és elkezdem ismételtetni, hanem hogy elfogadom Istent és az Ő munkáját. Ez persze egyúttal azt is jelenti, hogy én sem erőszakolhatom rá senkire a véleményemet azzal, hogy az és csak az a tökéletes. Ennek elfogadásához is erő kell, viszont így megnyílik az út arra, hogy tanulhassak a másiktól, annak a kegyességéből.

Kialakult két kultuszi hely, ahol Istent imádták. Ma azonban még megszámlálni is nehéz, hogy hány helyen hangzott fel az Ige, az imádság. Adunk-e érte legalább néha hálát, hogy ma több mint egymilliárd ember kulcsolja imára a kezét, és hány nyelven szólt ma a prédikáció és az imádság. Pedig fontos imatéma ez is, és tudomásul venni, hogy mi is ennek a gigantikus rendszernek a részesei vagyunk. A mi kegyességünk is része, de lehetőségünk van bármikor a másiktól tanulni, fejlődni abból a kincsestárból, melyet Isten a másiknak adott. Oda kell tenni az én ajándékaimat, de elérhető számomra a másike is. Nem lerombolni kell a másik oltárát, hanem tanulni belőle. Istennek legyen érte hála!

**Ámen!**

*(Elhangzott 2012. június 17-én)*

## GYÜLEKEZETI SZALONNASÜTÉS

Tíz felnőtt, öt gyereket. A Lihovar villamosmegállóhoz közel, a tájvédelmi területnek számító „Prokop-völgyben” (Prokopské údolí) található, mindennapnak nem mondható sütőgetőhely...

Nagyjából öt évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy ismét szalonnát sütögezzünk. Bár az időjárás miatt az „eseményt” kétszer kellett halasztani – érzéseim szerint megérte. A hely, amely ugyan kicsit kalandosan közelíthető meg (kis szervezéssel mégis fel tudunk vinni számtalan táskát, sőt még egy babakocsit is), ma is ugyanolyan szép – külön ajándékként vettük az „elődeink” által készített, tökéletes állapotú nyársakat.



*Csoportkép...*

A hely a gyerekeknek is tetszett – ők nagyon sportosan vették a táborhely előtti utolsó – egyesek által visszafele gatya-fékkal leküzdött – kavicsos dombocskát (az alkalom beharangozóján a szilárd lábbelit ugye melegen ajánlottuk... hát még a térképek kinyomtatását!). A függőleges falon mászó, néha felénk integető hegymászó bácsik és nénik látványa pedig egyenesen lenyűgöző volt. A szafaládé jól esett, csakúgy mint a hazatérés utáni alvás.

**Jó volt kicsit felidézni a korábbi IFI alkalmakat, kirándulásokat, beszélgetéseket. Itt köszönjük meg Tóbiáséknak azt, hogy megmutatták nekünk ezt a szép helyet!**

Sajnáljuk, hogy nem sikerült „összgyülekezeti” sütőgetést összehoznunk, pedig ez volt a cél. Jót tett volna mindenkinek. Reméljük, hogy az ősz elejére tervezett sütőgetés ilyen szempontból is sikeres lesz.

**Köszönjük mindenkinek, aki eljött!**

*-paulus-*

*Matyi, Eszti, Ferike...*

## GYÜLEKEZETI ALKALMAK



### **Istentisztelet (IT):**

Vasárnap 17.00 órától. (Prága 1, Klimentská 18, 3. em. gyülekezeti terem.)

**Úrvacsora:** Lapunk következő számaiban pontosítjuk.

**Vasárnapi iskola:** az istentisztelet alatt, a fenti címen. A következő foglalkozások témája a lap alján olvasható.

**Konfirmációi felkészítés:** érdeklődni a lelkésznel lehet.

### **Házi IT, házi úrvacsora, lelkigondozói**

**beszélgetés:** a gyülekezet lelkészével egyeztetendő.

**A lelkész elérhetőségei:** Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylisy, telefon: +420-776-387179, e-mail: [eles.gyorgy@gmail.com](mailto:eles.gyorgy@gmail.com).

**Énekkari próbák:** kedden 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája (Vocelova 3, Prága 2).

**Pilzen:** A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

**Brünn:** A következő istentisztelet időpontja egyelőre ismeretlen. Cím: Radlická 8. („Krokodilos ház”).

**Lovosice:** A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Egyéb információ: [www.reformata.cz](http://www.reformata.cz)

## GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL



– A múlt heti **gyülekezeti szalonnasütésről** lapunk 3. oldalán olvashat rövid fényképes összefoglalót.

– A **Szombaton, június 30-án, a budapesti Művészetek Palotájában rendezésre kerülő „Református énekek” hangversenyen** a gyülekezet által támogatott **Mille Domi kórus öt tagja is részt vesz.** Az alkalomról lapunk következő számában számolunk be.

– A **SzRKE felkérte gyülekezeteit, hogy gyűjtse össze Csehországban élő tagjainak nevét, elérhetőségét.** **Az adatgyűjtés határideje: 2012. augusztus 31.** Célja a Csehországi Református Egyház bejegyeztetése. Az egyház bejegyeztetéséhez **300 nagykorú, cseh állampolgársággal vagy állandó lakhellyel rendelkező egyén aláírása szükséges.**

## VASÁRNAPI ISKOLA



### **Június 24.:**

*Az alkalom elmarad.*

### **Július 1.:**

*Az alkalom elmarad.*

### **Július 8. (a 2011/12-es tanév utolsó vasárnapi iskolai alkalma):**

*Ismertetés (új gyerekek) + Ismétlés*

## ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina, Hlavács Brocko Tünde, Dienes Kornélia.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): [uzenet@reformata.cz](mailto:uzenet@reformata.cz)

**Banki kapcsolat:** 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) SOLACZPP